

Тимошук Н. П.

студентка навчально-наукового інституту №4

Національна академія внутрішніх справ

Науковий керівник: Калиновський Б. В.

к. ю. н., доц., завідувач кафедри конституційного та міжнародного

НАВС

Захист прав людини як одна з головних функцій української держави в умовах демократизації

Основними курсом в діяльності держави та її органів управління що стосується забезпечення потреб суспільства, які розкривають її суспільну вагу і призначення, є функції держави.

Нині Українська держава має велику кількість функцій, які реалізує як всередині держави, так і за її межами. Та найпершою понад другими проголошена функція Захисту прав і свобод людини і громадянина, передеусім після вступу України до Ради Європи (1995 р.) та прийняття в 1996 р. демократичної Конституції України.

В діяльнісній сфері України права людини займають центральний і суттєвий напрям, що наповнює гуманізмом на всіх державних рівнях головні її функції. Це значить, що основний напрям роботи соціальної, правової держави зводиться до покращення якості життя громадян, згуртування спільноти та відродженні духовних і культурних надбань нації.

Функцію захисту прав і свобод людини і громадянина досліджують не лише як головний напрям діяльності країни, а і як змістовну, основну стратегічну ціль і завдання суспільної, демократичної, правової держави. У державі, де панівним є народовладдя, людина є найвищою цінністю, а додержання і охорона прав і свобод людини і громадянина – основною прерогативою правової держави.

Конституція України закріплює обширний список суттєвих прав і свобод людини і громадянина. Ці права визначаються як невід’ємні та невідчужувані від індивіда, як ті, що належать їй з моменту народження. Розглядаючи основні статті Конституції України присвячені охороні прав і свобод людини можна сміливо заявити, що вони відповідають європейським цінностям та устрою, ключовим міжнародним документам, направленим на охорону прав і свобод людини – «Загальна декларація прав людини» (1948 р.), «Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права» (1966 р.), «Міжнародний пакт про громадянські і політичні права», «Факультативний протокол» (1966 р.), що були ратифіковані Українською державою.

На даний час в Україні згідно до Конституції контроль на найвищому державному рівні за дотриманням конституційних прав і свобод людини реалізує Омбудсмен (Уповноважений Верховної Радою з прав людини) і його регіональні представники. Омбудсмен є інстанцією

несудового захисту прав і свобод людини. Діапазон його повноважень розповсюджується на всі епізоди порушень громадянських прав і свобод органами публічної /виконавчої влади. За ініціативи Омбудсмена може бути порушено адміністративне провадження до посадових осіб на державних посадах, які порушили конституційні права і свободи громадян.

Уповноважений Верховної Радою з прав людини також має право контролювати дотримання вищезгаданих прав в установах пенітенціарних служб (установи, де

відбувають покарання засуджені – тюрми, колонії та ін.), в Міністерстві внутрішніх справ, в збройних силах.

Президент України займає особливе місце у системі гарантування прав і свобод людини і громадянина. Його обов'язок сприяти утворенню доцільних механізмів нагляду та забезпечити реальне втілення у життя прав і свобод людини, а обороняючи їх, формувати передумови нетерпимого відношення до будь-яких епізодів правопорушень таких прав і свобод.

Беручи до уваги вищесказане, хочу підкреслити саме те, що для прав і свобод людини сучасна «сфера існування» є можливою тільки при реальній демократії в країні та правовій державі. Гуманізм, влада народу, державата права людини є неподільними і є складниками цілого. Правова держава, в якій закони діють «дефакто», а не «деюре» – запорука реальної реалізації прав людини і громадянина, а права людини – провідна ознака демократії, суспільне мірило правової державності. Через втілення у реальне буденне життя, захист і охорону прав і свобод людини, через гуманність та демократію лежить шлях не до уявної а реалістичної інтеграції України до Європейського і світового співтовариства.

Список використаних джерел:

1. Бібліотека онлайн <http://book.net>
2. Офіційний веб-сайт Деснянської РДА в м. Києві <http://desn.gov.ua>
3. rada.gov.ua /КОНВЕНЦІЯ про захист прав людини і основоположних свобод підписана 04.11.1950